

Sygn. akt II AKa 66/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 grudnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Katarzyna Capałowska

Sędziowie: SA Przemysław Filipkowski

SO (del.) Anna Gąsior – Majchrowska (spr.)

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 09 grudnia 2022 roku

sprawy:

1. S. Z., syna K. i A. z domu J., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o czyny z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

2. A. W., syna K. i G. z domu T., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o czyny z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 16 października 2020 roku sygn. V K 98/20

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego S. Z. w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w punkcie 3;

2. obniża orzeczoną w punkcie 1 karę pozbawienia wolności do 10 (dziesięciu) miesięcy;

3. obniża orzeczoną w punkcie 2 karę pozbawienia wolności do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

4. na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 kk i art. 91§2 kk w zw. z art. 4§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego S. Z. i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu S. Z. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 28 września 2017 roku godzina 07:00 do dnia 17 sierpnia 2018 roku;

II. zmienia wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego A. W. w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w punkcie 9;

2. **obniża orzeczoną w punkcie 6 karę pozbawienia wolności do 10 (dziesięciu) miesięcy;**
3. **przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach II, III, IV, V, VI, VII i VIII, a przypisane oskarżonemu w punktach 7 i 8 stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**
4. **na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 kk i art. 91§2 kk w zw. z art. 4§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego A. W. i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**
5. **na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu A. W. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 września 2017 roku godzina 17:35 do dnia 17 sierpnia 2018 roku;**
- III. **utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części w stosunku do oskarżonych S. Z. i A. W.;**
- IV. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. H. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych, powiększoną o stawkę 23 % VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. Z. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;**
- V. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych, powiększoną o stawkę 23 % VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;**
- VI. **zwalnia oskarżonego S. Z. od opłaty za obie instancje i od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym;**
- VII. **zwalnia oskarżonego A. W. od opłaty za obie instancje i od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 66/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 16 października 2020 roku w sprawie V K 98/20.

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. <i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. <i>Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. ***Ustalenie faktów w związku z dowodami***

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut rażącej niewspółmierności kary i środka karnego poprzez orzeczenie kar jednostkowych oraz kary łącznej w zbyt wysokim wymiarze oraz niezastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia kary w sytuacji, gdy oskarżony nie był dotychczas karany, jest sprawcą młodocianym, a okoliczności jego popełnienia nie budziły wątpliwości, zaś oskarżony już na początku przyznał się do zarzucanych czynów, współpracował z organami ścigania oraz zobowiązał się do naprawienia szkody.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej stwierdzić należy, że jest on częściowo słuszny.</p> <p>Zdaniem sądu odwoławczego, w przedmiotowej sprawie, Sąd Okręgowy prawidłowo wyważył okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynów oskarżonego A. W. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości (wskazując, że jest</p>		

on znaczny, albowiem oskarżony działał w sposób świadomy i przemyślany w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a swoim działaniem wyrządził szkodę finansową osobom starszym, łatwowiernym pozbawiając ich jedynych oszczędności). Działania podsądnego były przemyślane, realizowane z premedytacją i w wyrachowany sposób. Motywacją jego było zaś łatwe i szybkie zdobycie pieniędzy. Niemniej jednak Sąd Okręgowy pominął – jak wynika z analizy pisemnych motywów wyroku – okoliczności łagodzące, a mianowicie takie jak niekaralność oskarżonego w chwili czynów, jego młody wiek (posiadanie statusu osoby młodocianej – popełnienie czynów zaledwie kilka miesięcy po ukończeniu 17 lat), czy też przyznanie się do zarzucanych czynów, podjęcie współpracy z organami ścigania, wyrażenie skruchy i przeproszenie pokrzywdzonych oraz zobowiązanie do naprawienia wyrządzonej szkody. W aspekcie powyższego, Sąd pierwszej instancji niesłusznie uznał, że adekwatną reakcją karną będą jednostkowe kary pozbawienia wolności odpowiednio w rozmiarze 1 roku, 4 lat i 6 miesięcy, a ostatecznie bezwzględna kara łączna w rozmiarze 4 lat pozbawienia wolności, która okazała się zbyt surowa.

W tym kontekście, pamiętać trzeba, że z racji na ocenny charakter zasad wymiaru kary, niewspółmierność kary musi być natury zasadniczej, tzn. w stopniu niedającym się zaakceptować. W orzecznictwie podkreśla się ugruntowany pogląd, iż „rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób

stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, czyli zasłużoną.” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30.05.2017 r., sygn. II KK 156/17, opubl. Legalis nr 1604497). Zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen można trafnie podnosić, gdy wymierzona kara nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przypisanego czynu, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy jest w odczuciu społecznym karą niesprawiedliwą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.04.1985 r., V KRN 178/85, Lex 20053). Jak wskazuje się w orzecznictwie, zarzut niewspółmierności nie wymaga wskazania nowych, nieustalonych przez sąd okoliczności, polegać bowiem może na wykazaniu, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara bądź nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu niedostatecznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.10.1974 r., V KRN 78/74, Lex 18899). Podkreślić również należy, iż orzekanie o karze ma charakter indywidualny i jest procesem do pewnego stopnia subiektywnym, obejmującym dokonanie wyboru oraz zastosowanie odpowiedniej represji karnej właściwej dla konkretnej sytuacji i konkretnego sprawcy. Z tych powodów zasady i dyrektywy orzekania w przedmiocie kary zawarte

w art. 53 k.k. pozostawiają organowi orzekającemu pewien zakres swobody w procesie jej wymierzania.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, dolegliwość wymierzonych oskarżonemu A. W. kar jednostkowych 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności - a więc na poziomie ukształtowanym orzeczeniem sądu odwoławczego - jest współmierna w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, który uwzględniając ich następstwa uchodzić musi jako znaczny i spełnia zadania społecznego oddziaływania kary i cele szczególnie - prewencyjne. Jest wynikiem trafnej oceny okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynu oraz właściwości i warunków osobistych oskarżonego A. W. i jako spełniająca wymogi określone dyrektywami przepisu art. 53 k.k., uznana być musi za karę prawidłowo wyważoną. Należy przy tym mieć nadzieję, że kary wymierzone oskarżonemu w niniejszym postępowaniu spełnią swoje cele nie tylko w indywidualnym zakresie, ale zwiększy także świadomość innych osób.

Przypisane oskarżonemu A. W. czyny miały charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Trudno wobec tych okoliczności uznać, że możliwe jest - jak postulował skarżący -

takie ukształtowanie kary wobec oskarżonego, aby zastosować wobec niego instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary. W związku z tym, pomimo incydentalności zdarzeń w dotychczasowym życiu oskarżonego (który w chwili czynów nie był osobą uprzednio karaną) w kontekście powyższych wniosków oraz mając na uwadze całokształt okoliczności związanych z naruszeniem przez oskarżonego porządku prawnego, w tym również okoliczność, że naruszenie porządku prawnego miało charakter umyślny, a także fakt, iż w istocie rzeczy wina i stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, są znaczne - w ocenie sądu odwoławczego – karą adekwatną jest kara pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym.

W konsekwencji powyższego, Sąd Odwoławczy nie zgodził się z argumentami przytoczonymi przez obrońcę oskarżonego i w związku z tym, brak podstaw zarówno do jeszcze większego obniżenia orzeczonej wobec niego kary, jak i zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych i kary łącznej w niższym wymiarze umożliwiającym zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary nawet na najdłuższy okres 5 lat, ewentualnie o uchylenie wyroku w części i przekazanie w uchylonej części

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

sądowi pierwszej instancji celem ponownego rozpoznania.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek częściowo zasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	<p>W trakcie kontroli odwoławczej Sąd Apelacyjny dostrzegł, że Sąd Okręgowy przypisując oskarżonemu A. W. dokonanie czynów opisanych w punktach od II do VII (oszustwa popełnione w zorganizowanej grupie przestępczej) wyczerpujących dyspozycje art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (popełnionych odpowiednio w dniach 18.08.2017 r., 18.07.2017 r., 24.08.2017 r., 24.08.2017 r., 29.08.2017 r., 13.09.2017 r.) i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw, nie uwzględnił, że również czyn ujęty w punkcie VIII (polegający na usiłowaniu oszustwa w zorganizowanej grupie przestępczej) wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i dokonany w dniu 13 września 2017 roku, został popełniony w krótkim odstępie czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności – a zatem podobnie jak sześć przestępstw opisanych w punktach II, III, IV, V, VI, VII - zanim zapadł wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Przy czym, zważyć należy, że warunek tożsamości podstawy wymiaru kary za wszystkie czyny objęte ciągiem realizuje zbieg tych samych przestępstw popełnionych w formie dokonania i usiłowania (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11.08.2000 r., I KZP 17/00, Legalis; J. Majewski, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 11.08.2000 r., s. 245; J. Giezek, w: Giezek (red.), Kodeks karny, 2012, s. 574; P. Kardas, w: Wróbel, Zoll (red.), Kodeks karny, t. 1, 2016, s. 700–701) lub w różnych formach zjawiskowych (J. Majewski, Kodeks karny. Komentarz do zmian, s. 345; P. Kardas, w: Wróbel, Zoll (red.), Kodeks karny, t. 1, 2016, s. 701–702). A zatem, sytuacja taka zaistniała w analizowanym przypadku.</p>

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Instytucja ciągu przestępstw jest instytucją prawa materialnego, której stosowanie przez sądy jest obligatoryjne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.05.2021 r., II KK 343/19, Legalis). A zatem, regulację przewidzianą w art. 91 § 1 k.k., jako instytucję prawa karnego materialnego, przy spełnieniu określonych przesłanek, sąd nie może, lecz ma obowiązek zastosować. Zaniechanie realizacji tego wymogu, do respektowania którego sąd jest zobowiązany, stanowi więc obrazę, i to zazwyczaj rażącą, prawa materialnego, uzasadniającą ingerencję w zaskarżony wyrok nawet poza granicami wniesionego środka odwoławczego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.04.2021 r., IV KK 264/20, Legalis).</p> <p>W aspekcie powyższego, zważywszy, na ustalenia faktyczne poczynione na kanwie przedmiotowej sprawy przez Sąd pierwszej instancji - determinujące spełnienie przesłanek instytucji z art. 91 § 1 k.k. - stwierdzić należy, że tenże Sąd dopuścił się rażącej obrazy prawa materialnego mającej oczywisty wpływ na treść skarżonego wyrok poprzez zaniechanie objęcia ciągiem przestępstw czynu opisanego w punkcie VIII i wymierzenie kary na zasadach określonych w art. 91 § 1 k.k. jedynie za czyny z punktów II – VII.</p>	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. <u>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymanie w mocy wyroku w zakresie nie podlegającym modyfikacji orzeczeniem sądu odwoławczego opisanej w punkcie 3.1 oraz 4.1.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok we wskazanym zakresie słuszny i odpowiadający prawu.	

1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<ul style="list-style-type: none"> - uchylenie rozstrzygnięcia o karze łącznej zawartego w punkcie 9 - obniżenie orzeczonej w punkcie 6 kary pozbawienia wolności do 10 miesięcy - przyjęcie, że czyny zarzucane w punktach II, III, IV, V, VI, VII i VIII, a przypisane oskarżonemu w punktach 7 i 8 stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91§1 k.k. i za to na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. wymierzenie mu kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności - na podstawie art. 85§1 k.k., art. 86§1 k.k. i art. 91§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonego A. W. i wymierzenie mu kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności - na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczenie oskarżonemu A. W. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 września 2017 roku godzina 17:35 do dnia 17 sierpnia 2018 roku 	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Zważywszy na motywy wskazane w punktach 3.1 oraz 4.1 niezbędna była modyfikacja rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego przez Sąd Apelacyjny w tym zakresie.</p> <p>Zważyć však należy, iż analiza sprzecznych z prawem zachowań oskarżonego A. W. zarzucanych w punktach II, III, IV, V, VI, VII i VIII (a nie jak wskazał Sąd meriti w punktach od II do VII), będących przedmiotem osądu, wskazuje, że zostały one popełnione w krótkich ostępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, co w pełni przemawia za przyjęciem, że działał on w warunkach ciągu przestępstw, o jakich traktuje treść art. 91 § 1 k.k. (powyższa modyfikacja jest zgodna z kierunkiem zaskarżenia, albowiem w ostatecznym rozrachunku jest na korzyść oskarżonego).</p> <p>Powyższa okoliczność doprowadziła do tego, że należało ukształtować na nowo orzeczenie o karze łącznej.</p>	

Stąd też Sąd Okręgowy uchylił rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w punkcie 9 wyroku i połączył oskarżonemu A. W. karę orzeczoną za czyn opisany w punkcie I (w rozmiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności) oraz karę wymierzoną za ciąg przestępstw opisanych w punktach II – VIII (w rozmiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności).

Jednocześnie wskazać należy, że orzekając o karze łącznej, w myśl art. 4 § 1 k.k., Sąd zastosował regulację obowiązującą w chwili popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów jako względniejszą, tj. sprzed nowelizacji wprowadzonej w dniu 24 czerwca 2020 roku na mocy ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID – 19.

Wymiar kary łącznej określony został z zastosowaniem tej samej zasady, która legła u podstaw orzeczenia o karze łącznej w zaskarżonym wyroku, a więc wedle zasady pełnej absorpcji.

Zważając na okoliczności przedmiotowej sprawy, orzeczenie kary w postaci określonej przez Sąd Apelacyjny będzie stanowiło dla oskarżonego A. W. wymierną i odczuwalną dolegliwość wpływającą na zmianę jego postawy i skłaniającą go do przestrzegania w przyszłości społecznie akceptowanych norm zachowania, a jednocześnie zaspokoi społeczne potrzeby poczucia sprawiedliwości – w szczególności uwidoczni, iż lekceważenie norm prawnych zawsze będzie wiązało się z odpowiednio dostosowaną do wagi tego czynu reakcją karną.

Ponieważ wymierzona została oskarżonemu A. W. nowa kara łączna pozbawienia wolności, a do tego rodzaju kary, z tymże orzeczonej przez Sąd Okręgowy, odnosiło się rozstrzygnięcie o zaliczeniu temu oskarżonemu okresu jego rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci tymczasowego aresztowania w sprawie, należało na nowo orzec o owym zaliczeniu w oparciu o art. 63 § 1 k.k. Mając zatem na uwadze, iż tymczasowe aresztowanie oskarżonego A. W. trwało od dnia 13 września 2017 roku godz. 17:35 do dnia 17 sierpnia 2018 roku, Sąd Apelacyjny dokonał korekty wyroku w powyższym zakresie.

1.9. <u>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
1.1.7. <u>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. <u>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
1.10. <u>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. <u>Koszty Procesu</u>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym w kwocie 720 złotych, powiększone o stawkę 23% VAT, które zasądzone na rzecz adwokata P. C., ustalono na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 17 ust. 2 pkt 5 w zw. z § 4 ust. 3, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18 z późn. zm.).
VII	Biorąc pod uwagę sytuację osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonego A. W., jak również to, że spoczywa na nim obowiązek częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych W. L. w kwocie 22.500 złotych, na rzecz pokrzywdzonej E. N. w kwocie 15.000 złotych, na rzecz pokrzywdzonego L. L. w kwocie 7.500 złotych i na rzecz pokrzywdzonej B. L. w kwocie 1.200 złotych, oraz uiszczenia należności sądowych poniesionych przed Sądem pierwszej instancji w łącznej kwocie 970 złotych, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), zwolnił go od uiszczenia opłaty za obie instancje oraz od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

7. PODPIS

SSA Katarzyna Capałowska

SSA Przemysław Filipkowski SO (del.) Anna Gąsior–Majchrowska

1.11. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. W..	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 16 października 2020 roku w sprawie V K 98/20.	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo	

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana